

Światowy Dzień Chorych na Chorobę Parkinsona - 11 kwietnia

Światowy Dzień Chorych na Chorobę Parkinsona ustanowiono w 1997 roku przez Europejskie Stowarzyszenie Chorych na Chorobę Parkinsona w rocznicę urodzin londyńskiego lekarza Jamesa Parkinsona, który jako pierwszy rozpoznał i opisał objawy tego schorzenia. Warto dodać, iż 11 kwietnia 1997 roku Europejskie Stowarzyszenie na Rzecz Chorych na Parkinsona ogłosiło niezwykle ważną Kartę Praw Osób Chorych.

Święto to ma na celu zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat choroby Parkinsona, a także wsparcie pacjentów i ich rodzin w walce z trudnościami, jakich doświadczają w codziennym życiu w związku z chorobą. Symbolem Światowego Dnia Choroby Parkinsona na całym świecie jest czerwony tulipan.

Choroba Parkinsona (postępujące schorzenie mózgu) związana jest z ośrodkowym układem nerwowym, dokładniej rzecz ujmując z istotą czarną, której zadaniem jest koordynacja ruchowa. Choroba pojawia się przeważnie u osób powyżej 50 roku życia, ale nie jest to regułą. Czasami można dostrzec niepokojące objawy znacznie wcześniej. Objawia się w początkowym stadium drżeniem kończyn, spowolnieniem ruchowym, czy sztywnością mięśni. Wraz z postępem choroby, pacjent odczuwa coraz więcej dolegliwości, które ograniczają jego sprawność ruchową, uniemożliwiając pracę, a z czasem, również najprostsze, codzienne czynności.

Oprócz tego dość charakterystycznym objawem jest problem z pisaniem. Następuje zmniejszenie liter podczas zapisywania różnych informacji. Osobę chorą można dość często rozpoznać po tym, iż jej twarz wygląda jakby była nasmarowana oliwką. Powodem jest problem z pracą gruczołów. Inne odczuwalne objawy to zaburzenia snu, problem z połykaniem i mową.

Jeśli chodzi o sposoby leczenia to nie istnieje jeszcze żadna skuteczna metoda, która zahamowałaby rozwój choroby. Chorzy poddawani są rehabilitacji oraz podawane są im środki farmakologiczne. Dzięki takiemu rozwiązaniu mogą w miarę dobrze funkcjonować przez wiele lat.